

også har mulighed for at få noget boligsikring, så man kan have en bolig, hvor man har plads til samvær med børnene.

Det er altså et kæmpe problem, at man godt på papiret kan få ret til samvær med sine børn, men den reelle mulighed bliver stærkt begrænset af de økonomiske forhold, og det er der behov for at vi får set på.

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ministeren.

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):
Tak for den positive modtagelse af forslaget fra alle ordførere. Det er glædeligt, at der er politisk opbakning til at effektivisere, til at forenkle behandlingen af sager om børne- og ægtefællebidrag samt sager om transport af barnet i forbindelse med samvær.

Se, det her bliver jo gjort af hensyn til borgerne, så vi kan få forkortet sagsbehandlingstiden i det offentlige mest muligt. Det gælder også i statsforvaltningerne og i Familiestyrelsen. Samtidig er det vigtigt at sikre, at de tiltag, der foretages med henblik på at forkorte sagsbehandlingstiden, ikke sker på bekostning af borgernes retssikkerhed.

Jeg synes, at vi med det her lovforslag har fundet den helt rigtige balance mellem de hensyn, så vi tager hensyn til borgerne og til familierne og samtidig sikrer en fornuftig grad af retssikkerhed for alle danskere i det her land.

Første næstformand (Svend Auken):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget bliver henvist til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**9) 1. behandling af lovforslag nr. L 107:
Forslag til lov om ændring af navneloven. (Adgang til at tage en afdød ægtefælles mellem- og efternavn m.v.).**

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen):
(Fremsættelse 28.01.2009).

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Pind.

(Ordfører)

Søren Pind (V):

Det foreliggende lovforslag består af tre elementer, hvoraf det første er en ophævelse af en revisionsbestemmelse i loven. Den nye navnelov blev ikke til uden sværdslag, og den er fortsat et emne, der vækker stærke følelser. Ikke desto mindre har den nu knap så nye navnelov virket i et par år, og loven synes i al sin væsentlighed at tjene sit formål vel. Det var en del af loven, at den skulle tages op til fornyet overvejelse i indeværende folketingsår, og det har regeringen gjort på baggrund af en løbende opfølgning på lovens anvendelse.

Mens loven i det store hele fungerer godt, har der dog vist sig visse u hensigtsmæssigheder, som det foreliggende lovforslags to andre elementer forsøger at rette op på.

Et sådant element er etablering af en mulighed for, at en efterlevende ægtefælle kan tage en afdød ægtefælles navn. Problemet er opstået, fordi brugen af såkaldte adresseringsnavne var udbredt efter den gamle lov, men brugen af disse blev som bekendt afskaffet med vedtagelsen af den nye lov. Da så borgerne, der gjorde brug af disse adresseringsnavne, nu ønsker at tage dette adresseringsnavn som efternavn efter ægtefællens død, opstår problemet, da den afdøde ægtefælle i sagens natur ikke kan give det efter loven påkrævede samtykke. Det bliver dog et krav, at det vurderes, at en ansøgt navneændring må antages at stemme overens med afdødes ønske.

Det sidste element er en udvidelse af dispensationsadgangen til at undtage fra kravet om, at et fornavn ikke må betegne det modsatte køn. I dag eksisterer denne mulighed for de af Sexologisk Klinik på Rigshospitalet anerkendte transseksuelle. Der er imidlertid en gruppe personer, der gennem en længere årrække til stadighed klæder sig som det modsatte køn, og som på et tidspunkt vælger på mere permanent basis at fremtræde som det andet køn uden dog at kunne anerkendes som egentlige transseksuelle, bl.a. fordi de, som det hedder i bemærkningerne, og jeg citerer:

... på det seksuelle plan lejlighedsvis fortsat har glæde af deres mandlige kønsorganer.